

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ioanni Scholastico. 82.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πατρῶσι, ἀφραλεωτέρα ὄντι ἢ πτω-
 χῶν, ὅταν τὰ πνεύματα ἐξολοθρευθῶσι.
 Ἐκὼν μὲν γὰρ τυχεῖ, εἰ καὶ ἄλλο τῆς
 ἀφραγωγικῆς τῆς καλῶν, καὶ τῆς ἄ-
 τοῦτον ἡλικίας τελευτήσῃ, ἔδ' εἰ
 ἐν πτωχείᾳ γέρονται, εἴσονται. εἰ δὲ
 καὶ ἔλθοιεν εἰς τὴν ἀφραγωγικὴν ἡλι-
 κίαν, ἔπανυ χαλεπῶς εἰεργασίον τὸ
 πρῶτον τῆς συνθέσεως τῆς πτωχείᾳ
 ἐξουμαζέσεως, καὶ μαλιστα, ὅτε ἔδ' εἰ
 εἰσπίοι βῆσι τὸ ἐγγύμα. οἱ δὲ ῥοκίς
 ἀνοπῶσαι τὸ πρῶτον τῆς πτω-
 χείᾳ, εἰ τοῖσι νεοῖσι τοῖσι τοῖσι ἐν πτω-
 χείᾳ τῆς ἀφραγωγικῆς, περὶ γὰρ
 τῆς ἐκείνου ὁδῆς ἀφραγωγικῆς ἐπι-
 στή, οἱ δὲ γὰρ ὡς Ὀλίαν τῆς ἱερωσύνης
 ἔδειπτος ὄντι, τῆς ἀφραγωγικῆς βασι-
 λῆος ὄν, ἐλεῶν ἢ, τῶν ἑῶν χαλεπῶν ἰ-
 δι. εἰ δὲ μὴ ἀποδοχῆς ἂν εἴην δικαίως
 παρὰ τῆς ἰσοκύων τυχεῖν, ὅτι τὸ πρῶ-
 τον καὶ τὸ σέμνόν τῆς σαφηνείας ἐν-
 τῶν ἀφραγωγικῶν, τῶν τῆς φύσεως
 μὴ ἐκπομπῶσας μυστήρια.

Ἰωάννη Χολοστῆ. πβ.

Οὐδεὶς, ὡς ἔγωγε οἶμαι, ἀνδρῶν
 ἔχον ὄνημα, καὶ τῆς ἀφραγωγικῆς
 γυμναστικῆς, τῆς ἀφραγωγικῆς ὄν
 ἀφραγωγικῆς τῆς ἀφραγωγικῆς ἐξο-
 χημενῶν βίωσι, καὶ τὸ τῆς ἀφραγωγικῆς
 μαλιστα εὐδοκίμων ὄντων, ἢ ἡλικίᾳ ἂν ὡς μα-
 λιστα ἐκείνων ὄντων.

Ἀμιλιανῶ καὶ Πελαγίῳ ἀφρα-
 γωγῶσι. πγ.

Ὅτι μὲν λόγος ἀφραγωγῆς καὶ πάνσο-
 φος, βοηθημάτων δὲ καὶ σέμνῶν δυνάμε-
 θῶν ἐκείνων καὶ δὲ τῆς ἀφραγωγικῆς
 ἀφραγωγῆς οἶδα. εἰ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέ-
 ροις ἀφραγωγῶσι φάρμακον εὐραὶν κοι-
 μῶσι δυνάμεθον, τὰ τὸ δὲ ἔχει σα-
 φῶς ὄντων, ἀλλ' εἰ μὲν ἀφραγωγῶσι δι-
 χροῦσιν, εἰ δὲ ἀφραγωγῶσι, μα-
 λιστα μὲν λυπητέον ἢ κίσει δὲ ἐμαυτὸν
 μεμψαίμεν. ἔκουσ' ἐπεὶ δὲ ἢ εἴς ἢ ὑμε-

Nam hīs quoque eadem sententia serua-
 bitur. Siquidem parentibus acerbius est
 supplicium, cū pueri exitio dantur. Nā pue-
 ri fortasse, si antequā ad eam ætatem per-
 uenerint, quæ bona & mala internoscendi
 facultatem habet, è vita discesserint, ne id
 quidē sciēt, an pœnam aliquā pertulerint:
 quòd si etiam ad eam ætatem accesserint,
 ne grauius quidem & acerbè hanc rem
 fortasse tulerint, consuetudine nimirum
 pœnam leuiorem reddente: ac præsertim
 cum ne voluntaria quidem culpa est. At
 parentes intolerandum cruciatum sustine-
 bunt. Quocirca si illud abs te intellectum
 est, quod de minimè voluntariis vitiis di-
 ctum est (nam de voluntariis te quæsiturū
 haud reor. Nec enim te fugit, Oliam, pro-
 pterea quòd contra ius fāsque in sacerdo-
 tij munus insiliisset, quamuis etiam rex
 esset, lepram tamen contraxisset) Deo gra-
 tiam habe. Sin secus, hoc certè nomine à
 prudentibus viris mea ratio comprobati
 debeat, quòd hoc loco decori atque hon-
 nesti maiorem rationem habui, quàm
 perspicuitatis, naturæ videlicet arcanis
 haudquaquam euulgatis.

Ioanni Scholastico. 82.

Nemo, vt opinor, qui quidem virilem
 animum habeat, ac viri nomine dignus sit,
 cinædorum spectaculo capietur, qui hu-
 manam vitam palàm enunciant, ac tum
 maximè clari ac celebres sunt, cū ma-
 ximè exarsérint.

Aemiliano & Pelagio Diaconis. 83.

Quòd sermo blandus ac sapientix ple-
 nus medicamenti cuiusdam instar iracun-
 diam è medio corde fetuētē extingueret
 queat, perquam exploratum habeo. Num
 autē in nostris quoque sermonibus phar-
 macum quoddam, quod iram sedare at-
 que conspire possit, inuenire liceat, illud
 verò non item exploratè noui. Verùm si-
 quidem aliquid profecisse affirmem, præ-
 clarè res habebit. Sin autem conatus meus

T